

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. N^o 167.

49de Møde.

Tirsdagen den 9de April.

(Fortf.)

Cultusministeren: Det Lovforslag, som Thingets Medlemmer vil finde omdeelt, har jeg ikke anseet det for nødvendigt eller hensigtsmæssigt at ledsage med trykte Motiver, da der ikke var nogen særlig Anledning dertil, eller statistiske eller andre Data, som behøvedes at fremstilles trykte, og jeg troede derfor at det var mere hensigtsmæssigt at ledsage Lovudkastet ved dets Forelæggelse her med nogle faa Bemærkninger, som jeg nu skal tillade mig at fremsætte. Under de Forhandlinger, som fandt Sted her i Salen, ifølge en til mig af den 4de Kjøbenhavnske Folkethingsmand (Kotte) rettet Forespørgsel, udviklede jeg, hvad jeg endnu fuldkommen er overbevist om, at den under 17de December f. A. udvirkede Kongelige Resolution, om de dithen hørende Spørgsmaal var overeensstemmende med den lovlige Ordning, saaledes som den for Diebliffet bestaaer, men jeg erklærede ligeledes, at jeg var fuldkommen overbevist om, at det Forhold, som hidtil bestod, ikke for Fremtiden skulde bestaae, at der maatte indtræde Forandringer, og jeg udviklede, hvorfor jeg ikke ansaae det betimelig, at fremkomme med et Lovforslag til Ordningen af dette Forhold ved nærværende Rigsdag, fordi jeg antog, at det stod i en meget nær Forbindelse, som vanskeligen kunde afløses med andre Forhold, som skulde ordnes og om hvilke jeg ikke troede at jeg kunde forelægge noget Lovudkast for denne Forsamling, ligesom jeg heller ikke i dette Diebliff troer det. Men jeg erklærede tillige ved denne Leilighed, at saafremt Stemningen maatte være meget for, at det første Spørgsmaal om Børnenes Opdragelse i de saakaldte blandede Ægtefæder strax skulde ved Lov afgjøres, saa vilde jeg fremkomme med et Lovforslag herom, og jeg

tilføiede, at jeg efter de Forhandlinger, som da førtes, maatte antage, at Stemningen var derfor, og at jeg derfor vilde være betænkt paa at forelægge et Lovudkast, saaledes som jeg nu gjør, men jeg forelægger, som jeg dengang antydede, et Udcast, som indskrænker sig alene til at ordne denne Gjenstand, uden at gribe ind i de andre Forhold, som staae i Børning dermed og som vistnok trænge til at ordnes og ville kræve Lovbestemmelser. Jeg vil kortelig kalde i Erindring, hvorledes de hidtil gjældende Bestemmelser om Børns religiøse Opdragelse af blandede Ægtefæder efter vor Lovgivning ere beskafne. De Bestemmelser, der bestaae, gaae ud paa at ved Ægtefæder mellem Lutheranere og Reformerte ere Børnenes Opdragelse i en vis Troesbekjendelse overladt til Overenskomst mellem Forældrene, og kun i Mangel af en saadan Overenskomst er der den Bestemmelse, at Børnene skulle opdrages efter deres Køn, Sønnerne i Fædrenes og Døttrene i Modrenes Confession. Med Hensyn til Ægtefæder mellem Lutheraner og Catholiker og Lutheraner og Jøder er der derimod den Bestemmelse, at Børnene skulle opdrages i den lutheriske Troesbekjendelse, og at der herom skal udstedes et Revers førend Bilsen kan foregaae. Ved Ægtefæder mellem Lutheraner og Catholiker er der vel i den nyere Tid af og til givet Dispensation fra denne Bestemmelse, medens der ved Ægtefæder mellem Christne og Jøder, som sjeldnere indtræde, intet Exempel er paa nogen Dispensation. Om andre Forhold, som kunne forekomme, er der ingen Bestemmelse givet. Naar det nu under nærværende Forhold maa ansees for givet, at det ikke er stemmende med Grundlovens Aand at ordne denne Sag ved Bestemmelser, som gif ud paa at hense Børnene til den Kirke, navnlig til Folketirken, som den man ved Børnenes Henseelse dertil vilde begunstige, idet man vilde søge at tilvende den en